

sige, at deres Areal bliver 2,295 m². Tietgensbroen er 128,3 m lang, 20 m bred, og dens Areal er nøjagtig 2,550 m². Derefter kan de Herrer gøre Regnestykket op.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Samuelson: Jeg har ikke i min sidste Bemærkning sagt, at det omtalte Beløb var til Forarbejder til Jordarbejdet. Jeg sagde, det var til Forarbejder, og det staar ogsaa i Lovforslaget; det maa det ærede Medlem (J. Andersen) vel indrømme. Men jeg skal undlade at forsøge paa at bevise noget overfor det ærede Medlem; thi jeg tror, ligesom den højtærede Minister, at det er aldeles frugtesløst. Det ærede Medlem vil ikke lade sig vejlede.

Thomas Larsen: Jeg skal ikke sige mange Ord, idet det forekommer mig, at Emnet nu er udtømt. Derfor skal jeg heller ikke komme ind paa de mange Enkeltheder, der har været fremme under denne Debat. Jeg ønsker kun, inden Debatten slutter, at fastslaa, at det fra alle Sider her i Tinget er blevet udtalt, at det Hammerichske Forslag i Virkeligheden var det, der rummede en Fremtidsstanke. Det indeholdt Udviklingsmuligheder, som ingen af de andre Forslag, der har været fremme, har indeholdt. Jeg er meget tilfreds med, at dette er kommet saa klart frem gennem de Udtalelser, der fra alle Sider er fremsat, og ikke mindst glad er jeg ved, at ogsaa den højt ærede Minister har fremholdt, at der var en god og sund Fremtidsstanke i det Hammerichske Forslag. Jeg beklager kun, at man ikke, naar dette anerkendes fra alle Sider, har kunnet blive enig om at gennemføre et Forslag, som indeholdt de bedste Fremtidsmuligheder for Trafikken i Midtjylland. Naturligvis er det en Tilfredsstillelse for mig, at det ikke er udelukket, at man senere kan komme ind paa denne Tanke, men den Ting er dog ganske klar, at skal den Hammerichske Tanke om en Gennemkørselsstation gennemføres senere, vil det blive meget, meget dyrere, end hvis man havde begyndt med at gennemføre den straks. Jeg skulde tage meget fejl, om den ikke da vil blive en 3—4 Mill. Kr. dyrere, og ingen vil dog kunne nægte, at det er Penge, og at Muligheden for en snarlig Gennemførelse af dette Forslag er hemmet derigennem, at der skal anvendes saa mange flere Penge som Følge

af, at man nu gennemfører det foreliggende Forslag.

Den højtærede Minister udtalte, at naar han havde sluttet sig til det foreliggende Forslag, var det, fordi det i Virkeligheden var et Led i et samlet Hele, i Virkeligheden det første Led af Plan M. Jeg kan ikke ganske dele den Betragtning. Jeg var inde paa det forleden, da jeg udtalte mig om Sagen, og jeg synes ikke, den højtærede Minister har afkræftet min Betragtning i saa Henseende. Naar man læser det foreliggende Forslag, viser det sig, at det kun omhandler Anlægget af en Godsbanegaard i Mølleengen, og der er intet som helst om en fremtidig Plan derudover, mere end hvad man kan læse sig til mellem Linierne, at der maa ske noget i Kraft af de store og dyre Ekspropriationer, som foretages, og som ikke var nødvendige alene for Gennemførelsen af Godsbanegaarden i Aarhus Mølleeng. Men der er det, at jeg gerne, forinden dette Forslag forlader Tinget, vil være klar over, hvordan man saa tænker sig den næste Del af Planen gennemført, og hvor dyr den vil blive. Jeg synes stadig, at Rigsdagen har Krav paa at faa Klarhed over disse Spørgsmaal, og det har vi ikke faaet, heller ikke igennem de Udtalelser, den højtærede Minister nys fremsatte. Det var ogsaa af den Grund, jeg forleden Dag nævnte en Artikel, der havde staaet i „Finanstidende“, og som det forekommer mig, at adskillige ærede Medlemmer, ogsaa den højtærede Minister, var kede af, at jeg refererede en Del af. Jeg forstaar ikke rigtig dette. Den højtærede Minister anførte, at Forfatteren til den nævnte Artikel selv erkendte, at han ikke forstod sig paa Jernbaneforhold, og dette er ganske rigtigt; det har vedkommende Forfatter heller ikke givet sig ud for, hvad ogsaa det ærede Medlem for Storehedinge-Kredsen (J. Andersen) har gjort opmærksom paa. Vedkommende Forfatter har heller slet ikke beskæftiget sig med at udvikle, hvilken af de foreliggende Planer til Omordning af Aarhus Banegaardsforhold der var den bedste. Han har kun anlagt den sunde finansielle Betragtning, at naar man gaar til at gennemføre et stort og kostbart Foretagende, maa man se, hvor man begynder, men man maa ogsaa have Udsigt over, hvor man ender. Hele den Betragtning kunde jeg ikke andet end slutte mig til, fordi den forekommer mig at være fuldt ud sund og rigtig, og man vil ikke kunne frakende Redaktøren af „Finanstidende“,